

тая лъжлива и страшна логика: — Азъ съмъ прѣпоречѣтъ А, който е наистина прѣпоречѣтъ на правосъдието; единъ други слѣдува прѣпоречѣтъ Б, който е наистина прѣпоречѣтъ на безправдата; прочее, той е злодѣецъ.

О нѣ! умнико! какъвто и да е прѣпоречѣтъ, който слѣдувашъ, напусни едно толкъсь жестоко сждене! Припомни си, че, като тръгнешъ отъ едно каиво да е незгодно дадено (и дѣ сж обществото и лицето които не показуватъ таквизи дадени?), и като се повлѣчешъ чрѣзъ една луда строгость отъ слѣдствие на слѣдствие, лесно е сѣкму да доде до това заключение:

« Освѣнь насъ четворицата, сичкитѣ хора сж за изгаряне живи.» Ако се направи пакъ нѣкой по строгъ отборъ, сѣки отъ четворицата ще каже: «Сичкитѣ хора сж за изгаряне, освѣнь мене.»

Тая просташка строгость е съвсѣмъ противоположна на философията. Едно разумно сѣмнѣне е по нѣкоги благоразумье; едно прѣкалено сѣмнѣне не е никоги благоразумье.

Прѣдизвѣстенъ по тоя начинъ противъ тоя *ангелъ хранителъ*, азъ изучвахъ себе си по много отъ колѣното испитувахъ него, и сѣки день се научвалъ по много колко душята му бѣше невинна и великодушна.

Кога единъ общественъ редъ е устроенъ, и да е много или малко добъръ, сичкитѣ служби, които не се иматъ изобцо за безчестни, сичкитѣ служби, които иматъ за цѣль да помагатъ на общото добро, и които влизатъ у умѣтъ на едно голѣмо число лица, че сж направени за тая цѣль, сичкитѣ служби, у които е глупаво да поддържа нѣкой, че не е видѣлъ ника-